

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Undervisningsministeren har nedsat et udvalg, der skal lægge rammer for mål, indhold, evaluering og censorkorps for uddannelserne. Dette udvalg har en meget stærk arbejdsgiverrepræsentation, men indeholder også et mindretal bestående af de studerendes repræsentant plus en repræsentant for centrene. At et mindretal går imod det, som udvalget i øvrigt forelægger, kunne tyde på, at betingelserne ikke er opfyldt i forhold til de studerendes krav til deres egen uddannelse, og det finder jeg meget betænkeligt.

Betænkningen anbefaler en stærk adgangsbegrænsning. Det gør den ud fra, at vi lever i en tid, hvor kommunerne vil spare. Men man kunne måske forestille sig, at man på et eller andet tidspunkt fik et andet flertal herinde, som ikke gav de samme rammer over for kommunerne, og at man så kunne få brug for flere socialrådgivere. Derfor er det meget svært at beregne, hvor mange man skal bruge, og derfor skal man måske ikke lave så stærk adgangsbegrænsning.

I betænkningen kan man også se, at tilgangen til forvaltningshøjskolen er i større stigning end til de sociale højskoler. Det synes jeg også er meget betænkeligt, fordi de sociale højskoler tilbyder en meget bred uddannelse, mens uddannelsen på forvaltningshøjskolen er meget erhvervsrettet og er tilpasset behovet i kommunerne. Den tilpasning er også ved at slå igennem for de sociale højskoler netop gennem denne betænkning, fordi man her har indskrænket praktiken til i hovedsagen at omfatte praktik i kommunale og amtskommunale forvaltninger. Udvalget har desuden gennem studieordningerne og eksamensformer og eksamenskrav næsten umuliggjort et seriøst arbejde med projekter.

Jeg vil afslutningsvis sige, at jeg finder det meget utilfredsstillende at kunne stå her og få indflydelse på, om de sociale højskoler ligger i den ene eller den anden regie, mens et udvalg formulerer mål, indhold og evaluering.

Desuden mener vi, at der bør være styrelseslove for disse uddannelsesinstitutioner og ikke som nævnt i § 2 bestemmelser. Vi skal gerne være behjælpelige med udkast til en sådan styrelseslov.

I øvrigt vil vi deltage i en positiv udvalgsbehandling.

Steen Folke (VS):

De sociale højskoler får med dette lovforslag et lovgrundlag som statsinstitutioner under undervisningsministeriet. Af lovforlaget og ministerens bemærkninger fremgår det, at de sociale højskolors uddannelser ikke skal forandres med loven. Imidlertid blev der i 1976 nedsat det såkaldte socialformidlerudvalg med repræsentation fra undervisnings-, social- og økonomiministeriet, arbejdsorganisationerne, Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen m.m. og repræsentanter fra uddannelsesstederne. Resultatet blev som omtalt i bemærkningerne betænkning nr. 818 om socialformidleruddannelser, og den går ind for, at socialrådgiveruddannelsen på de sociale højskoler, socionomuddannelsen på universitetscentre og den kommunale assistentuddannelse med overbygning på forvaltningshøjskolen bevares. Disse uddannelser er i øjeblikket indholdsmæssigt forskellige og giver forskellig erhvervskompetence, men de giver alle adgang til ansættelse til udførelse af socialt arbejde i kommunernes social- og sundhedsforvaltninger.

Hvad angår de sociale højskoler, vil der i kølvandet af betænkning nr. 818 og den her fremsatte rammelov komme en bekendtgørelse fra undervisningsministeriet. Så vidt jeg er orienteret, bygger det igangværende arbejde med bekendtgørelsen indholdsmæssigt på – ja, er nærmest en skærpelse af – den meget arbejdsgiverdominerede betænkning nr. 818. Der er vist ikke taget hensyn til de høringsvar, som uddannelsesinstitutionerne har fremsendt til ministeriet. Dette betyder, at de sociale højskolors mulighed for ved siden af kursus og forelæsninger at arbejde helheds- og problemorienteret, hvor der tages udgangspunkt i praktiske sociale problemer, indskrænkes. Undervisningen vil blive omlagt i langt højere grad til teoretisk enkeltfagsundervisning. Tværfaglige, praksisorienterede opgaver som en del af uddannelsen er overordentlig relevant for at opfylde kravet om helhedsorienteret viden og helhedsorienteret social praksis. Men med omlægningen vil man søge at fjerne den samfundskritik og kritik af socialpolitikens funktion mere bredt, som har ligget og stadig ligger i det problem- og helhedsorienterede projektarbejde. Socialarbejderne skal gøres til ukritiske teknikere til administration af den socialpoli-